

BLAŽENA MARIJA OD ISUSA DELUIL MARTINY

MOLITVENIK

„KRIST MORA KRALJEVATI“

Kćeri Srca Isusova

Nakladnik: Samostan sestara Kćeri Srca Isusova
Trg Hrvatskih branitelja 8A
47206 Lasinja
Tel / fax: 047 884 333

Sisačka biskupija
Biskupijski ordinarijat
Br.xxxx/xxxx

NEKA SE TISKA

Sisak, xxx.2017.

Blažena Marija od Isusa Deluil Martiny-molitvenik / Lasinja – Samostan sestara Kćeri Srca Isusova, 2017.

Kontakt: Samostan sestara **Kćeri Srca Isusova**
Trg Hrvatskih branitelja 8A
47206 Lasinja
Tel / fax: 047 884 333

www.ps-srcaisusova.com
pssi@ps-srcaisusova.com
samostan.kcerisrcaisusova@gmail.com

Uvod

Kristovo srce može prepoznati samo onaj koji je „uskladio“ svoje srce s njegovim. Ne osvajaju svijet silni i moćni, nego blagi i krotki. Isus nas je upozorio: „*Ne bojte se ja sam pobijedio svijet.*“ Pitamo se, čime je on to pobijedio svijet? ***Ljubavlju*** i zauzetošću za čovjeka, jer je jedino ***Srce*** koje ***ljubi*** jače i od smrti. Samo krotko i ponizno srce donosi spokoj i mir našim dušama. Unutarnji mir našega srca, pomiješan s mirom Isusova srca, ne može narušiti nikakva buka, ni zloća. Znala je to i bl. Marija od Isusa kada je odlučila svoj život posvetiti Božanskom Srcu Sina Božjeg, šireći pobožnost ***Počasne straže***, osnivajući udrugu ***Duše Žrtve*** i na koncu osnivajući Kongregaciju ***Kćeri Srca Isusova***, u čije je središte postavila euharistijsko klanjanje. Marija s vjerom, koju imaju Sveci i Božji ugodnici, zbog Njega je okupila svoje sestre da budu s Njim. Okupila ih je da Mu se klanjanju, da se s Njim klanjanju Ocu, da posreduju za sve ljude, a na prvom mjestu da daju zadovoljštinu za grijehe, ateizam, izopačenost te za svetogrđa protiv Euharistije. Također, okupila ih je da isprose milost svjetla, posvećenja i apostolata za sve svećenike te da osvoje svijet za Krista.

Trajno zahvaljivanje Srcu Isusovu za njegove darove i milosrđe, trajne prošnje da se izmoli dolazak njegova Kraljevstva na ovaj svijet temelj su njene Kongregacije.

„*Zarobljena sam strašću za Isusom. Njegov život u meni, moj život u Njemu*“, riječi su blažene Marije od Isusa, koje najbolje otkrivaju njenu neizmjernu ljubav prema našem Spasitelju i Otkupitelju.

Ovaj današnji svijet, u kojemu je Isus često zaboravljen i odbačen, posebno u svojoj otkupiteljskoj Žrtvi, u kojemu se negiraju Božja prava i zakoni neodoljivo podsjeća na vrijeme u kojemu je živjela bl. Marija od Isusa. Njezin život i djelo možete upoznati čitajući ovaj molitvenik, koji je priređen povodom desete obljetnice dolaska Kongregacije **Kćeri Srca Isusova** u Hrvatsku.

Želimo da i u Vašim srcima svakodnevno raste ljubav prema Euharistiji i Božanskom Srcu Isusovu. Stoga Vas pozivamo: dajmo zajedno **slavu, ljubav i zadovoljštinu** Presvetom Srcu Isusovu. Pridružite nam se u *Počasnoj Straži* i udruzi *Duše žrtve*, jer kako reče bl. Majka Marija od Isusa: *Krist treba kraljevati!*

† *Živio Isus* †

ŽIVOTOPIS BL. MARIJE DELUIL MARTINY

28. 5. 1841. Marseille - 27. 2. 1884. La Servianne

Djevica i mučenica za Isusa

„*Kalvarija još uvijek postoji. Križ je još uvijek podignut na Euharistijskoj kalvariji koju predstavlja oltar. Isus se na otajstveni način prikazuje i žrtvuje*.“
„*Na nama je da budemo žrtve te Žrtve: trebamo Isusu dati žrtvovano srce, dušu i tijelo, da ih zajedno sa Sobom prikaže u trajnoj Žrtvi*.“
„*Isuse, vječni Svećeniče, Hostijo ljubavi, učini od nas svoje ponizne hostije. O Riječi, Bože, izgovori nad nama onu riječ (Ovo je Tijelo moje koje se predaje...) koja si Ti sam, da nas ona preobrazi u Tebe, kako bi Ti živio u nama, potom nas prikaži, sjedini nas sa Sobom, u Tvojoj Žrtvi*.“

Blažena Marija od Isusa Deluil-Martiny rođena je u Marseilleu 28. svibnja 1841. godine kao najstarija od petero djece u obitelji Paula Deluil-Martinyja i Anaide Marije Francoise de Solliers. Od svoga oca odvjetnika, naslijedila je plemenitu hrabrost koja joj je pomogla nadvladati teškoće kojima je bio posut njezin život, dok je od svoje majke naslijedila žarku vjeru i veliku osjetljivost srca. Presveto Srce i Euharistija bila su dva uporišta njezina života. Prepoznao je to i De Mazenad, nadbiskup Marseillea, koji je o Mariji kao djevojčici izrekao proročke riječi: „*Vidjet ćete da će ona jednoga dana postati sveta Marija od Marseillea*.“ Ispunilo se i proroštvo kardinala Dechampsa, nadbiskupa Malinesa,

koji je, čim ju je susreo, rekao: „*Danas sam vidio Tereziju Avilsku našeg stoljeća*!“
Neizmjerna ljubav prema Presvetom Srcu Isusovu i Euharistiji darovala nam je blaženu Mariju od Isusa Deluil Martiny, prvu revniteljicu Počasne straže Presvetog Srca Isusova, utemeljiteljicu Udruge „Duše Žrtve“ i utemeljiteljicu Kongregacije „Kćeri Srca Isusova“. U nastavku dan je kratak prikaz života i djela bl. Majke Marije od Isusa.

Počasna straža

Marija je bila svjesna da živi u stoljeću bez Boga i Krista, zapravo u strahovitoj borbi protiv Boga i protiv Krista. No, sredinom 19. stoljeća dok su se sotonske sile obrušavale na zemlju, 23. kolovoza 1856. papa Pio IX. odredio je svetkovinu Srca Isusova, i to u petak nakon osmine Corpus Domini.
Pobožnost Kristovom Srcu, „najveća ispovijest katoličke vjere“ (Pio XII.), obnavlja Crkvu i širi se svijetom po bezbrojnim očitovanjima vjere i ljubavi. To je kao da se mudrim i moćnim poricateljima kršćanstva kaže: Isus Krist je jedini Put, jedina Istina, jedini Život. Upravo je Marija Deluil-Martiny uvučena u taj veliki pokret ljubavi prema Kristu te postaje njegovom zagovarateljicom.
Godine 1864., Marija otkriva tek osnovanu udrugu Počasne straže, smjesta piše u Bourg da se u nju učlani te razmjenjuje pisma sa samom utemeljiteljicom

udruge, s. Marijom od Presvetog Srca (građanski Constance Bernaud). Utemeljena 18. ožujka 1863., udruga je bila tek nešto više od same ideje, a Marija postaje njezinom prvom revniteljicom.

Ondje će širiti ljubav prema Kristu, zazivanog pod znakom probodenog Srca, kojemu svaki član straže dnevno posvećuje „jedan sat straže“ (slobodno izabran) u kojemu slavi, ljubi i tješi Isusa u Svetohraništu, prikazujući Mu posao, radosti, boli te molitve u dječjoj poslušnosti i Očevoj volji za spasenje čovječanstva. Veliko je to otkriće za Mariju koja pokreće svećenike i biskupe, jednostavne vjernike, muškarce i žene te ponizne i učene kako bi ih okupila oko Kristova Srca i prikazala Mu pobožnost časti, slave, ljubavi i zadovoljštine. Čak je papa Pio IX. saznao za djelo malene Marije iz Marseillea i poslao joj svoj blagoslov.

Jedan ju je pariški dnevni list podrugljivim člankom napao zbog njezine ljubavi prema Isusu Kristu, koji prema njihovom mišljenju ne bi trebao više vladati. Međutim, „život je bez Krista ružna šala“ i čak njegovi neprijatelji poput Renana tvrde da *bez Njega, svijet je uzdrman iz temelja*.

Afrika i svijet u srcu

Marija u Bourgu susreće velikog misionara, o. Danijela Combonija, koji gori od žara nositi Krista u Afriku te se priprema utemeljiti Družbu misionara: *Sinovi Srca Isusova* i *Pobožne majke Crne Afrike*.

Bio je to susret dvoje Svetaca (Combonija će Ivan Pavao II. proglasiti blaženim 17. ožujka 1996.), koji su odmah sklopili dogovor uzajamne pomoći u promicanju njihova djela. Don Comboni širit će ne samo Počasnu stražu, nego i jedno veliko misionarsko djelovanje rođeno u Kristovom Srcu, a tom apostolskom djelovanju Marija će postati *skriveni korijen*. Isto tako, ona će misionaru pružiti veliku pomoć u njegovu djelovanju u Africi: molitvom i prikazivanjem žrtava, u jedinstvu s Isusom, za najsiromašniju i najosamljeniju braću, čija je najveća ljubav upravo promicati obraćenje Njemu koji je Put, Istina i Život.

Na taj mu način Marija postaje suradnicom po molitvi, ali i konkretnoj pomoći: dopisivanjem te osobnim doprinosom za jedne misionarske novine.

Jedan otac, jedno djelo

Njezino srce gotovo da ima dimenzije Srca Isusova koje obuhvaća božansko i ljudsko, Nebo i čitavu zemlju. Jedini je u njezinom životu sada Isus sam, njemu se približava svaki dan u Sv. Misi i u Pričesti, u euharistijskom klanjanju pred Svetohraništem.

Živa se prikazuje s Isusom i jedina joj je nakana sve više postajati jedna s Njim. Također, nastoji pridobiti što veći broj duša na klanjanje i postizanje spasenja od Boga za cijeli svijet, na prvom mjestu za svećenike i za obraćenje onih koji su daleko.

Kao potomak jedne slavne obitelji, ubrzo upoznaje povijest svoga vremena, učeći kako se već više od stotinu godina, od prosvjetiteljstva i francuske revolucije, kroz djelovanje intelektualaca, novinara i političara širi projekt dekristijanizacije Europe te pokušaja da se Kristu zapriječi Njegovo izlijevanje svjetla i ljubavi u svijet. No, On je jedina stvarnost koja ga može učiniti potpuno ljudskim, usmjeriti ga Bogu te mu dati smisao i spasenje prenošenjem Njegovog božanskog života svim dušama.

Spoznaje oko sebe da jedno tajno društvo, iako mnogima dobro poznato, radi na tom planu. Ideji po kojoj bi društvo i povijest morali konačno biti bez

Krista i Njegove Katoličke Crkve: On više ne bi smio kraljevati, jer svijet pripada čovjeku koji je jedini zakon samome sebi.

Marija je dobro znala da je ta ideja ubačena u najutjecajnija središta moći, države, škole, kulture i društva, u Francuskoj i u Europi, s glavnim planom: nijekanje Krista. No, kontakti s ljudima Crkve i društva njezina doba, više no ikad otvaraju joj oči o toj tragediji. Zahvaljujući upravo svom sjajnom pogledu na svijet u kojemu živi, toliko sličnom našem, osjeća se pozvanom istrošiti se kako bi Isus kraljevao, a svijet u Njemu pronašao pravi poredak kojeg Bog želi, odnosno vječno spasenje.

Vođeći se tim ciljem, samu sebe prikazuje u zajedništvu s Isusom žrtvovanim na Križu i na svim oltarima svijeta. Isus – Hostija u Presvetom oltarskom sakramentu, predmet izrugivanja i svetogrdnog omalovažavanja za bezbožnike,a ponekad zaboravljen i od vjernika, pa čak i od samih Njemu Posvećenih osoba, bit će božanski Pobjednik, onaj koji će čitav svijet ponovno približiti Bogu.

Isus – Hostija prečesto je *knez u pustinji* zbog napuštenosti u kojoj je ostavljen, ali trajno klanjanje Njemu ubrzat će Njegovo kraljevstvo u svijetu: „*Bog će ostvariti svoj plan kad bude želio, nadvladavajući sve prepreke; dovoljno je da mu ljudi to dopuste*.“

Ona, Marija, trebat će se povezati s drugim sestrama koje dijele iste ideale, da budu neprekidna i trajna Počasna straža Krista – Hostije, Prisutnosti i Žrtve Njega samoga Ocu za čovječanstvo.

Konačno, potkraj 1866., Marija pronalazi onoga koji će joj biti vođom, isusovca o. Ivana Calagea, još jednog sveca kojega Bog stavlja na njezin put, kako bi mogla ostvariti Djelo na koje ju poziva od vječnosti.

„(...) *bit će klanjanje Presvetom Trojstvu po Euharistijskom Srcu Isusa, jedinog pravog i dostojnog klanjatelja božanskog Veličanstva*.“ Nadodaje: „*Već neko vrijeme čini se da je Isus od moje duše učinio jedan oltar gdje se neprekidno prikazuje Ocu. Želi da ostanem u Njegovoj prisutnosti na tom oltaru, da se sjedinim s božanskim činima koje vrši*.“

Marija Mu se neće posvetiti u nekoj već postojećoj Ustanovi, nego će osnovati jednu novu: ona sama će biti utemeljiteljica. Dovoljno je da čeka u vjernosti i osluškivanju svoga časa. Bit će „*sveta Marija iz Marseillea*“, zaglavni kamen jednog velikog Djela.

Unutarnji razgovor

O. Calage pomaže joj slušati Isusa koji joj govori i daje joj razumjeti njezin poziv: preobraziti svoj život u trajno prikazivanje s euharistijskim Isusom na svim oltarima svijeta. On želi Djelo čiji se članovi sjedinjuju s Njim, Svećenikom i Žrtvom, u jednoj jedinoj žrtvi kako bi isprosili brojne i svete svećenike, doli zadovoljštinu za svetogrđa i obeščašćivanja nanesena Euharistiji (postojala su i tada, kao i danas, više no što možemo zamisliti, također i pred očima mnogih koji ostaju ravnodušni) te progone crkvenih Redova.

Političko-vojni događaji iz 1869.-1870. u Francuskoj i Italiji, s njezinom domovinom koju su porazili Bismarckovi Prusi i okupirale njegove čete, papa Pio IX. lišen je Rima i sve više sprječavan i omalovažavan, zatim osvajanje vlasti u Francuskoj i raznim europskim zemljama, zatvaranje i slanje u smrt svećenika i redovnika; svi ti događaji Mariji još više otvaraju oči o tome kako se zapravo ostvaruje taj plan nijekanja Boga i Krista u društvu, radi apsolutne čovjekove vladavine i ako je moguće, radi uklanjanja Božjega kraljevstva.

Mjeseci su to i godine strahovitog trpljenja za Mariju, ali ona se ne predaje, naprotiv postaje *ratoborna* s

potpunom, herojskom i nevjerojatnom odlukom koju je teško zamisliti u jednoj krhkoj ženi obilježenoj tolikim trpljenjima: upravo će ona osnovati Ustanovu posvećenih osoba, doraslih prikazivati se Bogu Ocu s Isusom, radi trijumfa Njegova božanskog kraljevanja. Nekoliko datuma označuje hod prema njezinom času, pa tako 8. prosinca 1867. prikazuje Bogu doživotni zavjet djevičanstva, a godina 1868. ispunjena je božanskim milostima. U Serviannu, vlasništvu njezine majke izvan Marseillea, spoznaje da će jednoga dana Isus upravo tamo biti vrlo slavljen. U rujnu hodočasti u La Salette, gdje je Majka Božja 1846. plakala suzama boli i ljubavi nad grijehom svijeta i ljudi Crkve te pozvala sve na obraćenje.

Prima slapove svjetla o Svećeništvu, o Crkvi, o Djelu koje će osnovati. Dana 4. listopada spoznaje da će članovi njezinog Djela morati biti živuća ogledala žrtvovanog Isusa. Dana 1. studenog 1868. potpuno se prikazuje Isusu u Svetoj Misi, potpisujući se Marija od Isusa. Godine 1869. piše prvi nacrt pravila i duha Ustanove. U srpnju 1870. raduje se zbog trijumfa Pape koji tijekom Vatikanskog koncila proglašava dogmu o svojoj nepogrešivosti kao učitelja vjere.

Trpljenje razapinje kad se nakon 1870. čini da pobjeđuju neprijatelji Boga, ali o. Calage ohrabruje ju za novo djelo te priprema svojim izvanrednim

vodstvom. No, kako će to biti moguće upravo njoj, mladoj ženi natovarenoj tolikim problemima? Pritisnuta je obiteljskim žalostima zbog smrti sestara i brata, ostala je sama uz ožalošćene i bolesne roditelje, pogođene udarcima sudbine. Čini se da se sve urotilo protiv nje, ali ona uzima zalet. Isus joj govori, prosvjetljuje ju, pomaže u čudesnom razgovoru ljubavi, koji još jednom piše *svetu pjesmu u kojoj sudjeluju i nebo i zemlja*. Dovoljno je prepustiti se Njemu, pouzdati se, predati Mu život.

Majka Marija od Isusa

Upravo u tom teškom vremenu sestra Marija od Presvetog Srca povezuje Mariju Deluil-Martiny s izvrsnim belgijskim prelatom, mons. Van den Bergheom. Njih dvoje susreću se u Marseilleu gdje je Marija 8. prosinca 1869. utemeljila udrugu *sestara*, koje su već tada živjele načinom predanja i euharistijskog prikazanja.
Isto to čini mons. Van den Berghe u Belgiji, a Marija mu u tome posredstvom obilne korespondencije postaje vođa, organizirajući gorljivu skupinu mladih žena spremnih sudjelovati u Djelu.
Mons. Van den Berghe odlazi u Rim moliti papu Pija IX. blagoslov za Ustanovu u nastajanju. On, svjestan

poteškoća Crkve u tom trenutku i otpadništva među svećenstvom, 14. ožujka 1872. sastavlja Breve koji predstavlja istinski poziv na bezgranično prikazivanje Isusu – Hostiji, za Crkvu i za Svećeništvo. Marija ga čita, ali se još uvijek pita treba li baš ona pokrenuti novo djelo. U rujnu 1872. odlazi u Belgiju susresti prve djevojke koje će stupiti u Ustanovu.

Dana 9. listopada 1872., upravo nadbiskup Malines-Bruxellesa, mons. Viktor August lzidor Dechamps, izvrsni govornik i pisac kojega je čitav episkopat Crkve počeo cijeniti tijekom Prvog vatikanskog koncila, prima Mariju Deluil-Martiny koja mu predstavlja projekt.

Dobri Pastir poziva je da sastavi kompendij pravila, koji će postaviti temelje Djelu. Razgovor je dugačak i intenzivan:razmatra se o svim poteškoćama pouzdajući se u Boga. Nakon što je Marija otišla, mons. Dechamps povjerava svojim suradnicima: „*Danas sam vidio Tereziju Avilsku našeg stoljeća*."

Konačno, 15. lipnja 1873., Marija napušta svoju obitelj i putuje za Belgiju. Nastanjuje se u maloj kući uređenoj u Berchemu kod Antwerpena, a narednih joj se dana pridružuju i druge sestre.

Ujutro 20. lipnja 1873., na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, Marija s malenom skupinom sestara dobiva koprenu i postaje Majka Marija od lsusa. Tada je u

Crkvi rođena nova redovnička Obitelj: **Kćeri Srca Isusova.**

Središte, odnosno jedini je u njezinom životu euharistijski Isus, koji se prikazuje Ocu na svim oltarima svijeta. Prisutan je u Svetohraništu, čašćen danju i noću te življen u intimnosti posvećujuće milosti i ljubavi. Njezin je uzor, kako sama objašnjava, Majka Božja: „*Sveta Djevica ostavila nam je u baštinu,nama posebno, posljednje godine svog života*."

Pitamo se, čime je bila zaokupljena duša i život Majke Božje tih godina ispunjenih otajstvima o kojima se premalo razmatra? Euharistijom, Kalvarijom i Crkvom. Euharistija, gdje je Ona pronalazila svog Isusa i posjedovala Ga kao što Ga mi posjedujemo; voljela Ga, klanjala Mu se i prikazivala Ga po rukama svećenika kao što, na žalost, mi ne znamo i često ne želimo voljeti, prikazivati i služiti Mu.

Kalvarija, čija su krvava sjećanja ispunjavala njezinu dušu. Mjesto gdje je, vidjevši Isusa da trpi i umire uz razdiranje žive boli u njezinom srcu Majke, i dalje odlazila skupljati Krv i zasluge svog božanskog Sina kako bi ih prikazala Nebeskom Ocu. Kalvarija, gdje se njezina duša prikazivala prinesena i žrtvovana s Isusom. Crkva i Apostoli kojima je pomagala, podupirala i oblikovala ih svojim neprestanim molitvama, kao i izvanrednim skrovitim žrtvovanjem

te ljubavlju i gorljivošću koje je crpila na božanskoj vatri Srca našeg Gospodina.

„*Evo uzora, sestre moje. Gledajte ga, razmatrajte Ga neprestano i nasljedujte Ga.*“ Tako sažima svoj i život *Kćeri*.Trajno jedinstvo s oltarskom Žrtvom te duhovno i neprekidno prikazivanje Kaleža podignutog rukama svećenika.Trajno sjećanje na boli raspetog Spasitelja, a posebno na mučeništvo Njegovog predivnog Srca.

„*Kalvarija još postoji, Križ se još uvijek uzdiže na euharistijskoj Kalvariji. Isus se prikazuje i žrtvuje neprekidno, ali otajstveno, a mi smo te koje na neki način trebamo biti žrtve te žrtve*.“

Njezin život posve je euharistijski, crkveni i svećenički, slijedeći stope Majke Božje, Majke Kristove i Majke Crkve. Život s Onim koji je rekao: „*Ja i moji jedno smo*.“ (usp. Iv 17.23)

Utemeljiteljica

Marija je s trideset i dvije godine postala utemeljiteljicom; zaglavnim kamenom oslonjenim na Isusa koji je jedini temelj građevine u čijoj su gradnji već sudjelovali – i sudjelovat će – mnogi živi kamenovi, skriveni ili vidljivi, svi jedinstvene ljepote i svetosti.

Ubrzo pristižu druge mlade žene kako bi se ujedinile s njom u istom Djelu. S vremena na vrijeme Majka Marija od Isusa mora odlaziti iz Berchema kako bi pomagala svojim sve bolesnijim roditeljima. Žrtva je to koju rado vrši, šapćući: „*Hostija je postala neophodna u mom životu. Ne bih se željela od nje nikada odvojiti*."

Dana 17. kolovoza 1878. Majka Marija i njezine sestre napuštaju prvotnu malenu kuću i nastanjuju se uz Baziliku, koju su belgijski katolici podigli u čast Presvetog Srca, blizu grada Antwerpena. Dana 22. kolovoza, sa sestrama prikazuje Bogu vječne zavjete. U međuvremenu dogodili su se važni događaji u povijesti njezine Ustanove, kao što je godina 1876. kada je Kardinal Dechamps odobrio Konstitucije. Iste godine, otvorila je novu kuću u gradu Aix-en-Provence, uz odobrenje dijecezanskog biskupa mons. Teodora Augustine Forcadea i ohrabrenje mons. Gaspara Mermilloda, prognanog biskupa Ženeve, još jednog *velikana* kojega je susrela ta velika žena.

U Marseilleu, jedno za drugim ugasili su se životi njezinih roditelja, a povijesni trenutak u kojemu živi vrlo je težak. Može se reći da se u svakom kutu Europe širi progon katoličanstva, svećeništva, crkvenih Redova, i to na temelju tužnog primjera kancelara

Bismarcka koji je raširio *kulturkampf, bitku*, „civilizacije“ protiv Katoličke Crkve.

Majka Marija bila je toga svjesna te na Božić 1878. piše: „*Svijet više ne želi znati za lsusa Krista: srami Ga se, prezire Ga otkidajući Ga iz srdaca i društva*.“ Na tu sotonsku izopačenost odgovorimo otvorenom ustrajnošću: „*Isus treba kraljevati*“ (1Kor 15,25) jer „*Njemu pripada vlast u vjeke vjekova i svi puci dani su mu u baštinu*“ (usp. 1 Pt 4,11).

Dana 24. lipnja 1879. otvara treći samostan na imanju La Servianne te na dan slavlja prve Mise u novoj kući moli: „*Moj Bože, da Ti možeš biti slavljen i ovdje*.“

Isus sa svojom beskrajnom ljubavi, živ i istinski prisutan u Euharistiji prikazuje se Ocu na svim oltarima svijeta, ostaje suputnikom i prijateljem u Svetohraništu te je sve u Crkvi i u svijetu.

Marija to zna te je zbog Njega okupila svoje sestre da budu s Njim i da Mu se klanjanju. Isto tako, da se s Njim klanjanju Ocu, posreduju za sve ljude, daju zadovoljštinu za grijehe, svetogrđa protiv Euharistije i Svećeništvo te da isprose milost svjetla, posvećenja i apostolata za sve svećenike i da osvoje svijet za Krista.

Pismo kao oporuka

Godine 1880., nakon što su isusovci protjerani iz njihove kuće u Marseilleu, o. Calage krov nad glavom nalazi u Servianne: ondje će voditi Majku Mariju od Isusa prema vrhuncima svetosti pa sve do žrtve. Zbog progoniteljskih zakona usmjerenih protiv Crkve, danih između 1880. i 1882., nesigurni su i za njezina Djela. Utemeljiteljica se na osobit način posvećuje formaciji jedne od svojih Kćeri, s. Elize Le Vossor de Sorvol, koju će drugima označiti kao njihovu buduću voditeljicu.
Dana 8. prosinca 1882., uoči prvog desetljeća osnutka, Majka Marija od lsusa svojim Kćerima piše dugačko pismo koje je poput njezine oporuke:

„*U miru vaših samostana jedva dopire do vas daleki odjek bogohuljenja svijeta (...) Čini mi se uputnim pozvati vas da sa mnom usmjerite pozorniji pogled na neprijatelja božanskog Učitelja, jer poznavajući bolje njegovu podmuklost i njegove planove, vaša gorljivost će porasti (...) Vi ste rođene za vremena u kojima se nalazimo, zato što je vaše zvanje zapravo duhovna bitka vođena oružjem molitve i žrtvovanja, protiv sotone i aktualnog oblika njegovih nasrtaja (...).*“

„(...) *Pred Crkvom se uzdiže gotovo razotkrivena, ohrabrena nevoljama vremena, paklena crkva sotone, koja je dugo vremena kovala svoje zavjere u sjeni (...) Ona luđački nastoji uništiti pravo Boga u ovom*

svijetu, srušiti Crkvu i svaki temelj kršćanskog društvenog poretka; uzdizati tobožnju savršenost prirode čovjeka i njegovu neovisnost od Boga, vlast materije, nereda, izopačenosti te konačno samo negiranje Boga (...).“

„*Tajna sekta (masonerija) uspijeva ugurati svoje pristaše u vijeće naroda, da se tamo bore tajnim i prepredenim spletkama protiv onoga što je protivno njezinim ciljevima; kad može ulazi na vrh društvene moći da bezbožnim zakonima ostvari strašan cilj kojeg si je zacrtala, cilj koji do naših dana, zbog znatnog broja svojih članova, jedva skriva pod prozirnim i lažnim velima, koji nisu u stanju obmanuti čestite osobe. Mi smo tome tužni svjedoci*.“

Prikazavši djelovanje masonerije na uklanjanje Crkve iz čovječanstva, Majka Marija poziva svoje Kćeri (i nas) da više no ikad budemo povezani s Isusom:

„*Trebamo li mi očajavati pred sadašnjošću i budućnošću? Ne, sestre, nikada. Isus je pobijedio sotonu i svijet. Isusu Kristu pripada svaka vlast. Njegovu se imenu prigiba svako koljeno, pa i u podzemlju. Puci su Mu dani u baštinu. Dok dopušta da se pakleno čudovište koprca pod Njegovim nogama u prolaznim i lažnim uspjesima, On pobjeđuje i trijumfira. Paklene sile neće nadvladati protiv Crkve koju je On utemeljio*.“

„Ideal sekti (masonskih) jest istjerati Isusa iz svijeta, čak dokinuti spomen na Njegov nauk i istrgnuti Mu duše; treba stoga, sestre, ljubiti Isusa Krista, sjediniti se s Isusom Kristom, nasljedovati Isusa Krista i osvajati duše za Isusa Krista."

Majka Marija od Isusa dobro zna da je Bog želio čovjeka i društvo za Krista te da mu je samo On Otkupitelj, Spasitelj, Gospodin i Kralj, da izvan Njega i protiv Njega nema ništa osim propasti na ovom svijetu i pakla na drugom.
Stoga, okružnicu povodom prvog jubileja svoje redovničke Obitelji zaključuje jednim zanosnim zazivom Kristu: „*I ako moj jadni život može služiti da dovodi k Tebi duše za kojima Tvoje Srce žeđa i da živim hostijama prekrije Tvoje svete oltare, uzmi je Ti, to Te molim, Ljubavi moja, ali trijumfiraj kao zaručnik nad dušama Ustanove i kao Kralj nad svim srcima*."

Za Kristovo kraljevanje koje se sukobljava sa svijetom, ali koje ga jedino može spasiti, Majka Marija prikazuje Bogu svoj život: kao najviši dokaz ljubavi prema Kristu piše papi Lavu XIII., kao što je već učinila Piju IX., da ga zamoli da ju prikaže kao žrtvu na svoje nakane. Dakle, još na barikadama, *barikatorica*, da bi osvojila svijet za Isusa – Kralja.

Opraštam mu... za Djelo

Godine 1883. posvećuje se utvrđivanju svojih Kćeri u njihovom zvanju putujući iz jednog samostana u drugi. U tim trenucima već naslućuje da nije daleko njezin čas, a spoznaje to iz znakova i sigurnih predviđanja. Čitav njezin život postaje ljubav, hostija s Isusom – Hostijom, jedno sa žrtvovanim Isusom.

Dana 27. veljače 1884., malo iza podneva, nalazi se u vrtu samostana Servianne zajedno sa svojom zamjenicom, s. Elizom Le Vassar de Sorval. Iznenada joj prilazi Louis Chave, vrtlar kuće, mladić kojemu je ona pristala dati neki posao kako bi mu pružila priliku da zaradi za život. On potaknut mržnjom prema vjeri ispaljuje nekoliko revolverskih hitaca u njezino grlo. Zajedno s njom teško je ranjena i s. Eliza, ali bit će spašena. Majka Marija od lsusa umire nekoliko trenutaka kasnije, uz nazočnost p. Calagea, šapćući: „*Ja mu opraštam, opraštam mu...za Djelo,za Djelo* ...“

U dobi od svega 43 godine, njezina žrtva bila je dovršena: djevica i mučenica za Isusa, za Crkvu, za Euharistiju. Tog istog dana, revolucionarni dnevni list *L'Hidre anarchiste* objavio je članak ubojice koji je najavljivao svoju namjeru zapaliti jedan samostan i ubiti poglavaricu, premda znajući da riskira smrt zbog čega je tražio osvetu od svojih sudrugova.

Dana 22. listopada 1989., papa Ivan Pavao II., svečanom beatifikacijom u Bazilici Sv. Petra u Rimu, uzdignuo je Mariju od Isusa na čast oltara, djevicu (mučenicu), živu hostiju s Isusom – Svećenikom i Žrtvom. Jedna od najvećih žena u povijesti katoličke svetosti, uz sv. Katarinu Sijensku, sv. Tereziju Avilsku i sv. Tereziju od Djeteta Isusa, proglašena je crkvenom naučiteljicom.

Njezina je poruka od osobite aktualnosti danas, tako da se čini da je živjela u ovim našim dramatičnim godinama na početku XXI. stoljeća, uz jasnu svijest da je ovo vrijeme kojim vlada sotona, ali nad kojim Isus Krist, Spasitelj i Kralj priprema pobjedu po Euharistiji, stvarnoj prisutnosti i Žrtvi te po zagovoru Presvete Marije, svoje i naše majke.

Tijelo bl. Marije od Isusa izloženo je u samostanu sestara Kćeri Srca Isusova u Rimu

Izvadak iz pisma bl. Majke Marije od 8. 12. 1882. – Pismo za ovo naše vrijeme

Kada je Bog stvorio svijet i čovjeka, oblikovao je plan dostojan svoje ljubavi i svoje mudrosti. Čovjeku je bilo suđeno slaviti i ljubiti Boga na zemlji te Ga jednoga dana posjedovati u slavi na Nebu. Sve ostalo stvoreno je radi čovjeka, kako bi mu pomoglo u ostvarenju njegova konačnog cilja, a to je Bog. Iz toga proizlazi da sve u čovjeku i ljudskom društvu: djela, misli, korištenje sposobnosti, snaga ili stvorenja, trebaju voditi tom vrhunaravnom cilju.
No, potaknut od sotone, čovjek je zgriješio te ga od njegova pada u svakom času napastuje zli duh koji mrzi Boga i Njegovo stvorenje. Njegovo je zatrovano srce postalo saveznikom njegova neprijatelja i bez prestanka biva sklon pobuniti se protiv Boga te sebe sama postaviti za cilj.
Bog, koji je beskrajno milosrdan, popravio je taj užasni pad Otkupljenjem:sve je ponovno uspostavljeno u Isusu Kristu. On se rodio, trpio i umro kako bi otkupio i spasio grešnog čovjeka. Utemeljio je Crkvu, čije je nadnaravno poslanje duša, a po sakramentima dijeliti beskrajne zasluge Spasiteljeve, učiti svijet istini, raskrinkavati zabludu, boriti se protiv zla, voditi

duše vječnoj sreći te čuvati spremište naravnih istina i nepoznatih strasti, koje su temelj građanskog ustroja. Moralno je zlo pobuna čovjeka protiv reda koji je Bog uspostavio te praktično nijekanje podložnosti sviju stvari njihovom istinskom konačnom cilju. Sasvim je sigurno da, počevši od istočnog grijeha, to zlo oduvijek postoji: stari neprijatelj ljudskoga roda. On je Božji neprijatelj i oduvijek kuje zavjeru da se izgube duše. Možda se nikad više, negoli danas, nije drznuo ratovati s toliko drskosti, cinizma i podmuklosti. Ta je borba već stoljeće i pol poprimila poseban karakter, koji treba pobuditi najozbiljnija razmišljanja. To više nije samo djelomični napad protiv neke točke katoličke dogme i morala ili zabluda koja je bila usmjerena protiv određenih točaka, ne mogavši se domoći društva čije velike utvrde još uvijek nisu bile rastočene u svojim temeljima. Isto tako, to više nije ni slučajna i ograničena pobuna protiv nekog prijestolonasljednika, već je danas to jedan širok pokret u cijelosti suprotan svim vjerskim dogmama, svim moralnim načelima, kao i svim temeljima vjerskog i građanskog društva. To je sveopće zlo i širi se u svim narodima svijeta, neovisno o razlikama u klimi, rasi ili upravljanju, bacajući umove u ogromnu mrežu prikrivenih laži, izrečenih zavodljivim riječima. U duhu velikog broja ljudi sve se istine umanjuju,

najčudnija se zastranjenja opravdavaju, najočiglednije pogreške uzvisuju, a najpogubnija načela promiču i prihvaćaju. Nasuprot Crkvi Isusa Krista uspostavlja se, gotovo posve otvoreno, paklenska crkva sotone koji je dugo snivao svoje zavjere u sjeni i najvećom tajnošću obavijao svoje odvratne zablude, svoje nečasne tajne i svoje mrske planove.

Ona suludo nastoji ukinuti prava Boga na ovaj svijet. Nastoji oboriti Crkvu i sve temelje kršćanskog društvenog poretka, veličajući navodno urođeno savršenstvo čovjeka i njegovu neovisnost u odnosu na Boga. Također, nastoji ukinuti svaki autoritet te postići kraljevanje materije, nereda i bezboštva; nijekanje samog Boga: ni Bog, ni Učitelj!

Predrage moje sestre, krajnji je to sažetak nauka ove paklene škole. Želite li pak znati uzrok tih čudnih i žalosnih činjenica? Sveta će vam Crkva odgovoriti glasom Pija IX.:

„*Onaj tko je dobro shvatio narav, nastojanja i cilj tajnih društava, masonskih ili drugih te narav ili razvoj te sveopće borbe objavljene Crkvi, neće moći ne posumnjati da sadašnju nevolju, kao i njezin uzrok, treba pripisati prvenstveno trikovima i spletkama tih istih sekti, od kojih se sastoji sotonina crkva.*“

Uzrok i čimbenik tog neizmjernog zla, svakako su tajna društva čije širenje postaje uistinu sve veće te se čini kako se sva, na ovaj ili onaj način, vezuju uz slobodno zidarstvo. Upravo to smo se zlo, s toliko različitim tumačenjima, navikli nazivati: društvena i vjerska revolucija.

Primijetimo ovdje dobro, sestre moje, kako nije riječ o politici. Politika je sektama tek krinka i svi im oblici vladavine odgovaraju, ako mogu njima upravljati, korumpirati ih i preko njih se kretati prema svom paklenom cilju. Sulude li i bezumne tlapnje! One su čak bile uvjerene, zaboravljajući Božju intervenciju, da ih je naš Gospodin Isus Krist dao svojoj Crkvi, kako bi se jednog dana mogle dočepati papinstva te jednog od svojih posjesti na Petrovu stolicu. Revolucija bi tada uistinu postala gospodaricom svijeta, a Kraljevstvo Isusa Krista zamijenilo bi kraljevstvo sotonino. Ti zlosutni planovi bivaju neprestance izigravani nadnaravnom pomoći koju Bog daje svojoj Crkvi. Upravljati duše trijumfu zla, takav je cilj tajnih društava. Jedino Crkva ima pravo i moć upravljati ih kako bi ih vodila Bogu. Ona ovdje dolje ostvaruje Božji plan, dok sekta nastoji ostvariti plan sotone i čovjeka, povezanih u pobuni protiv Boga.

Taj pakleni plan, koji zapravo predstavlja nauku slobodnog zidarstva pretočenu u djelo, navodna

ljudska prava stavlja na mjesto Božjih prava i Božjeg zakona te radikalnim obratom poretka, čovjeka samom sebi postavlja za cilj. Riječ je o bezbožnom i sotonskom pobožanstvenju čovječanstva ili čovjeka kojega svetogrdno postavlja na mjesto Boga. Sama pomisao na vjeru treba nestati; sve postaje ljudsko, a to znači neovisno o Božjem zakonu i svakom vrhonaravnom cilju: organizacija, moć, sredstva i cilj. Pobunjeni um i kriva znanost zamjenjuju vjeru i istinu, a ideja pogrešno nazvana laičkom, koju bi zapravo trebalo nazivati sotonskom, stavlja se na mjesto one vjerske.

Tajna sekta istovremeno napada, progoni i želi uništiti vjeru, moral, autoritet, obitelj, vlasništvo, kršćansku naobrazbu, svaku poštenu vladu te stvarnu slobodu i papinstvo, na koje gleda kao na središte i jamstvo svih ovih velikih stvari koje tvore društvo. Ona želi sve uništiti kako bi se domogla onog što naziva prirodnim stanjem, a to zapravo znači anarhiju, divljaštvo i barbarstvo; nema više pobožnosti, osim klanjanja samome sebi; nema više dužnosti, osim zadovoljavanja, svim sredstvima najstravičnijih nagona.

Svoje sljedbenike ubacuje u državna tijela, kako bi tajnim i podmuklim sredstvima, suzbila sve što se protivi njenim ciljevima. Kad god može, penje se na

vrh društvene vlasti te pokušava bezbožnim zakonima ostvariti stravični cilj kojemu teži i kojega danas više ne skriva zahvaljujući značajnom broju svojih pristaša. Nažalost, mi smo svemu tome tužni svjedoci. Pitamo se, što su ti ugnjetavački zakoni protiv svih opravdanih sloboda Crkve, taj grabež za državom Svete stolice, zatočeništvo nametnuto Vrhovnom Svećeniku, nepoštivanje prebivališta posvećenih osoba i razbijanje njihovih zajednica? Što su te mjere protiv prikupljanja novih svećeničkih kandidata ili gimnazije za djevojke? Ti svetogrdni napadaji na katolička svetišta, škole bez Boga, bolnice bez svećenika, zakoni koji razbijaju obitelj, uklanjanje raspela po našim grobljima, mržnja prema Bogu koja se utiskuje u nevine duše male djece, neograničena sloboda koja se dopušta najizopačenijim tiskovnim izdanjima, nezaustavljivo širenje prevratničkih i sramotnih nauka, to kršenje najsvetijih prava?

Što je to, dakle, ako li ne navodno legalnim putovima bjelodano ostvarenje, doktrina prihvaćenih i odavno izrađenih planova na tajnim slobodnozidarskim sastancima, označeni kao razornih za moral od Vrhovnih Svećenika?

Suočeni s tako uspješnom zabludom koja već gotovo vlada svijetom, imajući pritom na svojoj strani barem materijalnu snagu, moć i onu prividnu zakonitost

kojom se danas nastoje ozakoniti tolika zla, trebamo li očajavati nad sadašnjošću i budućnošću? Nikada, sestre moje, nikada!
Isus Krist pobijedio je sotonu i svijet! Isusu Kristu pripada sva vlast! Na ime Isusovo mora se prignuti svako koljeno, pa čak i podzemnik. Narodi su Mu dani u baštinu. Dok paklenoj zvijeri dopušta da se koprca pred Njegovim nogama u prolaznim i varljivim uspjesima, On trijumfira kao Pobjednik, a Anđeli nebeski pjevaju Njegovu konačnu pobjedu! Svo djelovanje Revolucije i tajnih sekti sotonsko je: sve je u njemu prijevara, kobni slijed zabluda, slijepih stremljenja prema uništenju, popraćeno radikalnom nesposobnošću izgraditi štogod trajno, makar i za privremenu dobrobit naroda. Njihove zamisli i njihove izopačene krilatice nose znak zvijeri. Odjek je to pobune palog anđela koji nastoji za sobom povući čovjeka kojega je Bog toliko ljubio.
No, tko je kao Bog, sestre moje? Vrata paklena neće nadvladati Crkvu koju je on utemeljio. Konačna pobjeda nikako ne pripada onima koji nose znak zvijeri, već nama: koji na čelima nosimo ime Isusa Krista i Njegovu Ljubav u našim srcima!
Providnost se kreće putovima neshvatljivim ljudskom duhu, ali zbog toga su samo dostojniji divljenja. Ondje gore ćemo se radovati, čuditi i diviti tom velikom

Božjem planu, od kojega svatko od nas dolje vidi tek pokoju crtu, ne imajući uvid u cjelinu. Doista, trebao je Isus trpjeti i tako ući u svoju slavu, a Crkva i duše trebaju poći tim istim putem. Crkva ne živi tek od jučer: kad su padali mučenici, kao što zimi padaju pahulje snijega, nije li se moglo pomisliti kako je sve izgubljeno? Ne, njihova je krv pripravila buduće pobjede! Ne živimo sebi, već sve treba sagledati u svijetlu Božjega Plana. Naše sadašnje boli, pa makar bile i najveće, kao i mi same žrtvovane u propasti, cijena su te pripravljaju buduće i zajamčene pobjede crkve. Mi radimo za one koji će doći iza nas i koji će *ad Majorem Dei gloriam*, pobrati plodove naših suza, a možda i naše krvi.

Crkva tako ide iz bitke u bitku i iz pobjede u pobjedu – jedno slijedi drugo sve do Vječnosti, koja će predstavljati konačnu pobjedu. Zaustaviti se u ovom trenutku kako bismo ocijenile cjelinu bilo bi pogrešno, jer obećan nam je i zajamčen život vječni. No, još je utješnije to da je Božja pobjeda utoliko veličanstvenija koliko nas je pobjeda više stajala! Ugodnije je živjeti u razdoblju razmjernog mira. Uzvišenije je, plemenitije i zaslužnije živjeti u nemirnim vremenima. Krčimo putove, radimo, s teškoćom obrađujemo zemlju, a drugi će pobrati žetvu. No, ona će sasvim sigurno, plodna i izdašna ići u žitnice Nebeskog Oca. Iz stoljeća

u stoljeće, sotonini napori postaju sve bjesomučniji i sve više puni očaja, a svetost pravednika sve veća pa sve do kraja vremena, kada će sotona zauvijek biti strovaljen u bezdan. Kao skrovite radnice ovog velikog djela, radimo u tišini i nadi. Molimo jer je to uvjet uspjeha. Dajmo zadovoljštinu jer je najveća žalost ta što se Boga vrijeđa i psuje. Trpimo, borimo se, umrimo ako treba, čvrsto sigurni da ondje gore postoji Providnost koja bdije, Svemoćnost koja nam pomaže i koja će pobijediti. Ona Dobrota koja znači sve i beskrajna Ljubav koja se nadvija nad nas da bi nas dovela do svojih božanskih ciljeva.
Mi smo rod Marije, kojoj je sam Bog nagovijestio trajno neprijateljstvo s rodom sotoninim i kojoj je po Isusu Kristu darovao pobjedu, ali ne poštedjevši nas truda, niti nas lišavajući časti i zasluga borbe. Uzdajmo se, stoga! Imajmo povjerenja i neustrašivo djelujmo! Ali, što možemo mi, slabe žene? Naposljetku, zašto prikazujemo sve, pa i sebe same, za ono što Srce Isusovo najviše ljubi!

Treba nasljedovati Isusa Krista

Pakao želi ukinuti nauk Isusa Krista, a mi se trebamo što je moguće bliže posvetiti tome da Ga slijedimo i nasljedujemo, a napose u onome što je najviše suprotstavljeno paklenom nauku sekti.

One propovijedaju samo oholost, pobunu i neovisnost, a mi ćemo u školi Srca Isusova naučiti i neumorno prakticirati „*kreposti ljupke blagosti i duboke poniznosti koje, uz poslušnost i žrtvu, predstavljaju temelje naše male Ustanove*." Nastojat ćemo savršenu poslušnost učiniti obilježjem po kojem se razlikuje naša Družba.

Sekte ne naučavaju drugo nego ugodu osjetila, materijalizam i najžešći mogući egoizam, a mi ćemo im suprotstaviti težnju za što potpunijim samoprijegorom, snagu unutarnjeg savršenstva, trajno mrtvljenje u svemu te velikodušnu ljubav prema Križu, duhu žrtve te duhu sjedinjenja sa žrtvovanim Isusom, što je i pravi duh kršćanstva. Također, suprotstavit ćemo im uzvišenu čistoću i besprijekornu krepost djevičanstva, zaboravljanje osobnih interesa i potpuno žrtvovanje samih sebe za još veću slavu Božju.

Naposljetku, sekte kao ideal postavljaju kaos, raskol, mržnju i anarhiju, no mi ćemo svim snagama težiti ostvarenju najveće Isusove želje: „*Da svi budu jedno*!"

To ćemo postići poštivanjem autoriteta,podvrgavanjem hijerarhiji, ljubavlju prema predaji i pravilima, najnježnijom ljubavlju te najužom povezanošću, kako bismo stvorile jedno srce i jednu dušu u Srcu Isusovu.

Treba pribavljati duše za Isusa Krista

Nastojanjima pakla da Mu otme duše, mi ćemo suprotstaviti revnost i odanost ljubavi. Uvelike bi se prevarila ona duša koja bi u ovu Ustanovu došla tražiti jedino svoje usavršenje: Kći Srca Isusova treba biti kao drugi *Isus Raspeti*, po duhu žrtve i dragovoljne pokore, kao drugi *Isus – Hostija*, po duhu trajnog prinosa i žrtvovanja. Ona mora biti i kao drugi *Isus Otkupitelj*, „*dopunjajući što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu*“, po istim nakanama žrtve našeg Gospodina, a koje su Božja slava i spasenje duša. „*Ova mala Družba nije utemeljena samo da bi radila na spasenju i usavršavanju onih koje je tvore*“, već da bi sve svoje snage, uz pomoć milosti Božje, usmjerila na spasenje duša, na služenje svetim interesima Srca Isusova, Svete Crkve i katoličkog svećenstva, po molitvi, žrtvi te širenju pobožnosti prema Bezgrešnoj Djevici, Kraljici i Pomoćnici Crkve. A, kako ćemo, iz dubine naše bijede, ostvariti te tako uzvišene stvari? Sestre

moje, sve ćemo učiniti po Isusu Kristu, sjedinjenjem s Njegovim Srcem i s Njegovom žrtvom, po prikazanju Njegovih beskrajnih zasluga i dragocjenog Kaleža te Njegove klanjanja dostojne Krvi. Sve ćemo učiniti po Mariji: „*Suradnici u božanskoj Žrtvi, po kojoj je pomoć odozgor uvijek pristizala Crkvi u borbi protiv neprijatelja; i koja će, nakon što uništi svako krivovjerstvo zasigurno uništiti još i Zli, bolje rečeno, veliku društvenu apostaziju sadašnjeg vremena.*“

„*Kćeri Srca Isusova uzet će kao uzor svog života davanja zadovoljštine i apostolskog života te će posebnom pobožnošću štovati Presvetu Djevicu Mariju, u njezinoj sjedinjenosti sa žrtvom Spasiteljevom. U posljednjem će dijelu njezinoga života kad je na najvidljiviji način bila pomoćnica Crkve i Apostola, kojima ju je Isus Krist bio ostavio kao skrivenu, poslati neusporedivo učinkovitu pomoć.*“

„*Kao u prvim vremenima kršćanstva, čitav se svijet, svijet društava i naroda, ponovno ujedinio protiv Crkve; progon je gotovo sveopći i podmukliji od onog nekoć krvavog progona. Budući da pakao želi prognati Isusa Krista i Njegovu Crkvu iz duša i društava, vrijeme je više no ikad uzdignuti ruke u molitvi prema Bezgrešnoj Djevici po kojoj je Nebeski Otac darovao svijetu Isusa Krista, kako bi ta blaga Majka Spasiteljeva, vraćajući, da tako kažemo, Isusa Krista*

dušama, vratila i izgubljeni život (...) da postigne pobjedu Crkve nad njezinim neprijateljima (...) te da ta božanska Kraljica hijerarhije na sve članove katoličkog klera privuče toliko puna blagoslova Srca Isusova koji će očuvati njihovu hrabrost i njihovo savršenstvo u olujama našeg žalosnog vremena i učiniti da sjaje poput dijamanata bez ljage na divnom ruhu Crkve (...) te u našim nesretnim vremenima obnovi blagoslove onih apostolskih vremena kad je, svojim molitvama i žrtvama, tako moćno pomagala Crkvi i svom božanskom Sinu.“

„*Budući da bezboštvo društva i tajna društva, vjerni instrumenti pakla, želeći istjerati Isusa Krista iz svijeta i duša, nastoje prije svega i nadasve iz njega istjerati Crkvu i svećenike, Kćeri će se Srca Isusova, blisko sjedinjene s Marijom te željne uspostaviti kraljevstvo Isusa Krista, potpuno žrtvovati za interese Svete Crkve i svećenstva.*“

Tako će duhovnim oružjem pomoći u obrani danas tako ugroženih svećenstva i redovničkih zajednica, a koji su poput srca Crkve. Odupirat će se nastojanjima pakla protiv njih molitvama te skromnim i skrivenim žrtvama jedne redovničke Ustanove na poseban način posvećene jednom tako neophodnom cilju i jednom tako bitnom predmetu.

Misli Bl. Majke Marije od Isusa

O Srcu Isusovu

- Sve je tako veliko u našem Gospodinu Isusu Kristu te se čini da ako bi se mogli brojati otkucaji njegova Božanskog Srca, svaki bi zaslužio posebno štovanje, jer iz svakoga od njih kao iz izvora proizlaze žive vode milosti.
- Srce Isusovo ponor je bez dna u kojemu se uvijek nalaze sve uzvišenija, sve bogatija te sve neizmjernija blaga u mjeri u kojoj se više prodire u nju.
- Ono najdivnije u žrtvi Isusa kao svećenika zbilo se u njegovu Srcu. Ondje je ljubav pripremila i prinijela žrtvu. Na kraju, ondje se ljubav sama prinijela i žrtvovala.

Isusova žrtva Sveta Misa

- Slava je Očeva bez prestanka primati žrtvu svoga žrtvovanog Sina i u svom sinu žrtvu svih spašenih ljudi, koji su obnovljeni ponovo postali njegova djeca, sjedinjeni s Isusovom žrtvom, zaštićeni njome, preobraženi po njoj te izgubljeni i utopljeni u njoj.

Misao o svećenicima i svetoj Misi

- Svećenici su stalno uzdignute ruke Crkve, čija je zadaća žrtvovati i prinositi, a čitava bi Crkva bez prestanka s njima trebala žrtvovati i prinositi po njihovim posvećenim rukama.

Krv Isusova

- Mi imamo predragocjenu krv Jaganjca bez mane, Isusa Krista, stvarnost umjesto pralika. Treba njome obilježiti i prekriti u ovim lošim vremenima naše kuće, naša srca i naše duše. Treba pokušati utopiti sadašnje bezbožnosti svijeta u novi potop, potop Božanske Krvi i Milosrđa koje ona doziva s Neba.
- Načinite s Isusom svakog jutra ugovor da je svaki otkucaj vašeg srca čin prikazanja predragocjene Krvi i sjedinjenja s Oltarom, čak i kada ne budete mislili na to. Također, obnovite Vaše prikazanje jednostavnim pogledom duše prema Oltaru kada Vas milost potakne na to.

Misli o Crkvi

- Euharistija, trajna žrtva Vječnoga Svećenika i velike Žrtve, treba biti Sunce i središte Djela.
- Isus želi hvaliti svoga Oca kroz sva usta. Slaviti Ga kroz svaki život. Davati Mu zadovoljštinu kroz sva trpljenja. Ljubiti Ga kroz sva srca. On želi živjeti u dušama radi slave svoga Oca.

- Isus je božansko Sunce duše; ostanite uvijek pod Njegovim zrakama preko sjećanja na Njegovu svetu prisutnost.
- Željela bih imati tisuću srdaca da bih Mu ih darovala, tisuću života da bih Mu žrtvovala, tisuće duša da bih Mu ih posvetila.
- Isus je trajni pratitelj hodočašća, prijatelj stvarno prisutan, brat koji bdije, zaručnik koji ljubi i štiti te otac koji vodi.
- Majka koja tješi i koja nikad nije odsutna.
- Vjerujte da vas unatoč vašim slabostima Isus ljubi svom snagom Boga i svom nježnošću Zaručnika.
- Trčite Bogu koji vam širi ruke i otvara vam svoje Srce. Zaboravite sve, gledajte samo Njega.
- Sve za slavu Isusovu i za Njegove svete interese u dušama svećenika koji su Mu tako dragi.

Misli o Svećeništvu i svetoj Misi

- O divna li sjedinjenja žrtve, ljubavi i revnosti između Srca Isusova i srca njegova Svećenika. O uzvišena li prizora koji Ocu Nebeskom nudi savršeni plan Isusa Otkupitelja, ostvaren po Oltaru. Isus prinesen i čovjek otkupljen, prinesen, žrtvovan s Njime i po Njemu na slavu Oca Nebeskog.
- Isus svakoga časa silazi na svijet. To je uzvišeni dar Nebeskog Oca i u svaki čas, prinesen preko Svećenika i po dušama. Isus Krist je kao vraćen i

ponovno darovan Presvetome Trojstvu te on s njime u krilu povezuje svoga Oca i duše koje su posvema njegove, prinoseći ih žrtvovane s njime.

- Moja je duša bila ispunjena velikim poštovanjem i velikim divljenjem prema dostojanstvu Svećenika. Zatim sam jasnije no ikada vidjela neizmjerni ponor koji dijeli duše počašćene mističnim svećeništvom i one pravih svećenika. Oni umnažaju Isusa Krista, oni ga bolje rečeno proizvode,a drugi ga samo prinose s njime.
- Sjedinjenost s Oltarom, sjedinjenje sa žrtvom, poistovjećivanje čitava života sa službenicima Gospodinovim, da bi oni slavili što dostojnije: to je uzvišen dar. To je čisto kršćanstvo – pomagati svećenicima i posvećivati se za njih.

Misli o Blaženoj Djevici Mariji

- Pozivam Isusa u moju bijednu dušu, gdje molim svetu Djevicu da mu načini Oltar svojim bezgrešnim Srcem. Duhovno primam Isusa, dajem mu sve vrste štovanja, po Mariji, darujem se Njemu po njoj. Na kraju, prinosim Ga i darujem po rukama Marijinim Presvetom Trojstvu i Njoj samoj na sve nakane, na koje se on ne prestaje prinositi i žrtvovati.
- Idimo k Mariji! Kako trebamo ljubiti tu Nebesku Majku, koliko je trebamo štovati nasljedujući je. Ostanimo s njom u dvorani posljednje večere

zazivajući po njezinom Bezgrešnom Srcu Duha Svetoga u naše bijedne duše.

- Marija će nas dovesti k Isusu, ona će nas čuvati oko Isusa i prinositi nas Isusu. Idući k Mariji kao najboljoj Majci, ići ćemo Isusu, kao našem jedinom i milosrdnom Spasitelju.

Misli o Križu

- Bog sije križeve po putu svojih ljubljenih i brusi ih ovisno o tome što želi učiniti od njih.
- Kada Isus želi neku žrtvu od duše, on je priklanja tome po svojoj milosti. On ne uklanja odbojnost naravi. On to može ako hoće, ali on daje toj duši takvu privlačnost koja je osposobljuje da može sve prihvatiti.
- Krepost se ne mjeri po utjehama, nego po žrtvama. Što se više napreduje, više se ujedinjuje po trpljenju s Isusom Kristom. Trpjeti, biti suh bez osjetljive slatkoće, ne znači nazadovati. To je put napredovanja.

Duhovno Majčinstvo

Jedna je od preteča, tzv. „duhovnog djela za svećenike“, bl. Marija od Isusa Deluil Martiny. O toj svojoj velikoj unutarnjoj želji kaže:
„Prikazivati se za duše – to je lijepo i veliko! Ali prikazivati se za duše svećenika (...) to je tako lijepo i veliko da bismo trebali imati tisuću života i tisuću srdaca! (...) Rado bih dala svoj život samo da bi Krist mogao naći u svećenicima, ono što se od njih očekuje! Rado bih ga dala i da bi samo jedan jedini mogao savršeno ostvariti božanski plan s njim!“

U konačnici, sa samo 43 godine, zapečatila je pečatom mučeništva svoje duhovno majčinstvo. Njene su posljednje riječi bile: „*To je za djelo, djelo za svećenike*!“

II. Štovanje – čašćenje

Proglašenje blaženom 22. 10. 1989. od svetog oca Ivana Pavla II. - Propovijed

U nedjelju 22. listopada 1989. godine, za vrijeme svečanog euharistijskog slavlja u bazilici sv. Petra u Rimu, Papa Ivan Pavao II. proglašava blaženom Mariju Deluil-Martiny, utemeljiteljicu Kćeri Srca Isusova. U propovijedi Sveti Otac na sljedeći način ocrtava njezin svijetli lik i djelo koje je izvršila: „*Evo, dolazim, o Bože, vršiti volju tvoju*.“ Ova izreka koju poslanica Hebrejima pripisuje Kristu, otkriva nam ono na što je bila pozvana Marija Deluil Martiny da izvrši tijekom svojega života. Još od djetinjstva bila je potresena „ranama koje su bile nanesene Isusovoj ljubavi“ te prečestim odbacivanjem Boga u društvu.

Istodobno, otkrivala je veličinu dara kojega je Isus prinosio Ocu da spasi ljude, bogatstva ljubavi koje je izlazilo iz njegovog Srca te plodnosti krvi i vode koje su istjecale iz njegovog probodenog boka. Ona je intuitivno shvatila da je potrebno sudjelovati u otkupiteljskim patnjama Raspetoga, u duhu zadovoljštine za grijehe svijeta. Marija od Isusa prikazala je samu sebe Gospodinu, po cijenu kušnja i trajnih unutarnjih pročišćavanja. Uistinu, mogla je reći: „*Zarobljena sam strašću za Isusom... Njegov život u meni, moj život u Njemu*.“ Vrlo brzo naučila je sa

svojim bližnjima dijeliti osobnu želju da živi Spasiteljevo prikazanje, u gorljivom sudjelovanju na Žrtvi svete mise. Kada je utemeljila Kćeri Srca Isusova, postavila je u središte redovničkog života euharistijsko klanjanje. Budući da je dubinski shvaćala Kristovu Žrtvu, željela je da njezine Kćeri trajno ostanu ujedinjene s prinosom njegove Krvi Presvetom Trojstvu. Ispravno razumijevajući Euharistiju, u uputama svoje Ustanove propisala je „trajno zahvaljivanje" Srcu Isusovu za njegove darove i njegovo milosrđe te „*trajne prošnje da se izmoli dolazak njegova Kraljevstva na ovaj svijet*".
Među njezinim nakanama posebno mjesto pripadalo je svećenicima, njihovoj svetosti, njihovoj vjernosti. U službi ove zahtjevne duhovnosti Marija od Isusa utemeljila je jedan jednostavan i strog način redovničkog života, usklađen s ritmom božanskog Časoslova, prožet klanjanjem, u kojem posvećeni život uistinu postaje darivanje same sebe, kako bi Kristova ljubav bila upoznata i čašćena.
Marija od Isusa promatrala je Majku Spasiteljevu pod križem i prisutnu u srcu rađajuće Crkve. Djevica Marija bila je njezin istinski model. S njom, utemeljiteljica Kćeri Srca Isusova moli i bdije da učenici Sina Božjega ne prestanu navješćivati svijetu divote njegove ljubavi. Ispunilo se, tog 22. listopada

1989., proroštvo koje je o njoj, tek što je postala djevojčica izrekao nadbiskup njezinog rodnog grada, Eugenio de Mazenod: „*Jednog dana, bit će sveta Marija od Marseja*!“ te proroštvo kardinala Dechampsa, nadbiskupa Malinesa: „*Danas sam vidio Tereziju Avilsku našeg stoljeća*!“

Samo Isus, Svećenik, Žrtva i Kralj

Duh i stil ustanove Kćeri Srca Isusova divno je osvijetlio papa Ivan Pavao II. u propovijedi na proglašenju blaženom Majke Marije od Isusa. Nastojali smo da ga, propovijedajući, i ona sama iznese na vidjelo na ovim stranicama Tu njezinu jedinstvenu „povijest ljubavi“ s Jedinim Ljubljenim u njezinom životu. Ona se, po našem mišljenju, može sažeti u jednu predivnu stranicu koja je ostala u njezinu dnevniku: Naš se život treba sastojati u trajnom prinošenju Isusa i u tome da trajno ostanemo sjedinjeni s njegovom božanskom Žrtvom. Može se reći da Nebeski Otac ne vidi ništa drugo doli Žrtvu svojega Sina koja se neprekidno prinosi na ovoj zemlji. Ako je naš život skriven s Isusom, sve trebamo zaboraviti, sve napustiti da ničime ne budemo zaokupljeni osim Žrtvom Isusovom. „*Isus prikazan i*

čovjek otkupljen, prikazan, prinesen za žrtvu skupa s Njim i za Njega, na slavu Očevu.“

U ovom današnjem svijetu, u kojemu je Isus zaboravljen i odbačen, posebno u svojoj otkupiteljskoj Žrtvi, Marija Deluil-Martiny ostvaruje, poput apostola Pavla, jedinstven navještaj: „*Ja ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga.*“ (1 Kor 2,2) U Božjem umu, u povijesnom tijeku, postoji samo ovaj događaj, samo ova Stvarnost: Isus, Sin Božji postao čovjekom, vrhovni i vječni Svećenik koji prinosi samog sebe, kao čistu Žrtvu, na slavu Očevu, radi zadovoljštine za grijehe i radi spasenja čovječanstva. Postoji samo jedan Kralj, jedino Isus, koji ujedinjuje sa Sobom, po svojoj Žrtvi, sve do njihova preobraženja u Sebe, svaku osobu muškog i ženskog spola, sve dok ne postanemo savršeni u ujedinjenju s Njim i s Bogom.

Samo je jedna stvarnost: Isus, Svećenik, Žrtva i Kralj. On nastavlja svoje Svećenstvo, svoj žrtveni Prinos, svoje Kraljevsko dostojanstvo, kroz Euharistiju i Sakrament Oltara. Biti jedno s Njim, to je naš život na Zemlji. Za nas ne postoji drugi način života. Zato je, Marija Deluil-Martiny, od trenutka kada je otkrila ovu jedinstvenu činjenicu pa sve do zadnjeg daha, živjela u duhu, srcu i tijelu, kao djevica i mučenica. Živa

mučenica s Isusom Svećenikom i Žrtvom, čiji je život u euharistijskom kaležu postao „*jedno s Kristom*“.

Poput Blažene Djevice na Kalvariji, koja sudjeluje u neizmjernoj žrtvi svojega Sina te poput Blažene Djevice, koja je prisutna u kršćanskoj zajednici dok se rađa, ujedinjena s euharistijskom Žrtvom koju slave apostoli, postala je službenicom i majkom otajstvenog Tijela Kristova. Na taj način, molitvom koja je jednog dana proizišla iz njezinog srca, Marija Deluil-Martiny pokazuje nam put koji trebamo slijediti da postanemo jedno s Isusom: „*O Riječi, moj Bože, nad nama izgovori onu riječ koja si Ti sam, da nas preobrazi u Tebe, da ne živimo više mi, nego da Ti živiš u nama; k tome, prinesi nas, ujedini nas sa Sobom, u tvojoj Žrtvi; konačno istroši* nas i *daj da po Tebi, s Tobom i u Tebi damo svaku čast i slavu preslavnom Trojstvu.*“

Ova slava Božja na zemlji znači samo to da kraljevanje Kristovo obuhvaća čovjeka, obitelj, rad, kulturu i društvo, a to je novi poredak u svijetu, što ga je planirao Bog koji „sve uglavljuje u Kristu“ (Ef 1, 10). Zbunjujućom aktualnošću Marija Deluil-Martiny, još vrlo mlada, napisala je: „*Što traži neprijatelj svakog dobra u ovom nesretnom svijetu? Traži da razruši kraljevstvo, gospodstvo Isusa Krista u dušama i u svijetu, kako bi zavladao umjesto njega. Zato sotona napada s toliko nasilja sve ono što se odnosi na*

ili potvrđuje suvereno kraljevstvo Isusa, našeg Gospodina." Nije se zaustavljala na tome da konstatira stvarnost i da nad njom jadikuje već je kao Isus prihvatila izazov žrtve. Radila je kao Njegov neustrašivi svjedok i apostol na putovima ovog svijeta. Utemeljila je svoju Ustanovu, da bi pobijedila sotonu i njegove saveznike. Ljubila je i trpjela sve do zadnjeg časa, kada je još mlada prolila svoju krv. Bila je Majka sa zadivljujućom plodnošću i ljubavlju.
Isus Krist, Svećenik, Žrtva i Kralj! Marija od Isusa, postala je jedno s Njim; prinos, paljenica i čista žrtva s Isusom, da bi se njegova pobjeda ljubavi „raširila bez granica, po čitavom svijetu, na slavu Boga Jednog i Trojstvenog". Poput apostola, djevica i mučenica prvih kršćanskih pokoljenja i svih sljedećih generacija.

„*Vitam et sanguinem pro Christo hostro Rege*!"
„*Oportet Illum regnare*!"

Život i krv za Krista našeg Kralja. Krist treba kraljevati!

Škapular smrtne muke Isusove i sućutnog Srca Marijina

Porijeklo ovoga škapulara (platneni sažetak dijela redovničke uniforme, habita, dvije krpice sa slikama, povezane vrpcom), obavijena je okolnostima koje upućuju na osobito djelo božanske Providnosti.

Jedna sveta osoba, duhovno vođena o. Calageom, isusovcem, a kasnije i o. Roothananom, generalnim poglavarom Družbe Isusove, primila je 1848. od Gospodina posebno rasvjetljenje glede škapulara. Naime, Božanski joj je Učitelj pokazao da će biti obogaćen zaslugama unutarnjih boli Srca Isusa i Marije te zaslugama Kristove predragocjene Krvi. Ovaj će škapular biti osobita zaštita protiv duha raskola i krivovjerja, koje će u posljednjim vremenima (2 Tim 3) činiti razdore u Crkvi. Bit će moćni štit protiv sila pakla i privlačit će mnoge koji će ga nositi s vjerom i pobožnošću.

Msgr. Robert, biskup Marseilla te generalna poglavarica sestara Kćeri Srca Isusova, predali su ovu pobožnost kardinalu Mazelli, isusovcu, prijatelju i dobročinitelju Družbe, koji je Dekretom od 4. travnja 1900. odobrio ovaj škapular. To je odobrenje traženo isključivo za Družbu Kćeri Srca Isusova te za osobe pridružene njihovom Institutu, no prošireno je na sve kršćane od Kongregacije za Obrede. Evo izvatka iz

Dekreta odobrenja: „(...) *Škapular se sastoji od dva dijela, koji su bijeli, laneni, spojeni zajedno uzicom ili trakom. Na jednom od ova dva dijela, predstavljen je amblem dva Srca: Isusovo Srce, ukrašeno uobičajenim znamenjem te Bezgrešno Srce Marijino, probodeno mačem. U podnožju ovih Srdaca nalaze se oruđa Muke, a drugi dio škapulara nosi sliku svetoga Križa, načinjenu od sukna crvene boje* (...)"
Njegova je Svetost, nakon primitka savjeta Svete Kongregacije za Obrede, odobrila škapular, s vlastitim obrascem blagoslova, kojim se mora služiti u postavljanju rečenog škapulara.

Oprosti udijeljeni škapularu

(Kako donosi Pismo svete Pokorničarne, od 12. listopada 1974.)Potpuni se oprost dobiva uz uobičajene uvjete (ispovijed, pričest, molitve na nakanu sv. Oca pape, neprivezanost na grijeh):

- na dan polaganja škapulara,
- na svetkovinu Presvetog Srca Isusova,
- na Božić, Uskrs, Uzašašće, Bezgrešna Začeće i
- na blagdan Bezgrešnog Srca Marijina.

(Iako Pismo ne spominje tzv. djelomične oproste, Sveta Pokorničarna podsjeća, da se mogu dobiti brojne zasluge pobožnošću vjernika, kako to naučava II. Vatikanski Koncil).

Obred polaganja škapulara

Osoba koja prima škapular klekne, a svećenik u bijeloj štoli kaže:
Z (zaziv): Pomoć je naša u Imenu Gospodnjem!
O (odgovor): Koji je stvorio nebo i zemlju!
Z: Pokaži nam Gospodine milosrđe svoje!
O: I spasenje svoje nam daj!
Z: Gospodine usliši molitvu moju!
O: I vapaj moj k Tebi da dođe!
Z: Gospodin s vama.
O: I s duhom tvojim.

Pomolimo se:
Preblagi Bože, koji si za spas grešnika i kao utočište nevoljnika htio, da Srce Tvojega Sina Isusa Krista bude ispunjeno ljubavlju i milosrđem te da srce Blažene Djevice Marije bude njemu u potpunosti slično, udostoj se blagosloviti ovaj škapular u čast i na sjećanje na ova Presveta Srca, tako da tvoj sluga (tvoja službenica), koji će ga odjenuti, bude spašen po zaslugama i zagovoru Svete Djevice, Majke Božje u zajedništvu sa Srcem Isusovim. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.
Svećenik zatim škropi škapular blagoslovljenom vodom i postavlja ga govoreći: *Primi moj brate (moja sestro) škapular presvetog Srca Isusova i Marijina, da*

pod njegovom zaštitom i obranom, sjećajući se i nasljedujući vrline ovih presvetih srdaca, postaneš dostojan slave uskrsnuća.

Koji prima škapular odgovara: *Amen*.

Zatim svećenik zajedno s primateljem škapulara jednom govori:
Presveto Srce Isusovo, smiluj nam se.
Bezgriješno Srce Marijino, moli za nas.

Škapular smrtne muke Isusove i sućutnog Srca Marijina

Udruženje Duša Žrtve

Bl. Majka Marija od Isusa Deluil-Martiny osnovala je Ustanovu Kćeri Srca Isusova 20. lipnja 1873. Njezinim riječima, „ova najponiznija družba rodila se kao cvijet na Kalvariji, iz pobožnosti i iz iskrene ljubavi prema svetim Srcima Isusa i Marije“. Družbin duh i duhovnost jesu klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu te jedinstvo s Isusovim svećeništvom i žrtvom na svim oltarima svijeta s našim prikazanjem, da se podrži sveta Crkva i svećeništvo. Bl. Majka Marija od Isusa željela je da i pobožni laici žive duhovnost Družbe i da im se pruži mogućnost da budu sudionici milosti koju Bog udjeljuje. No, njezina želja ostvaruje se tek nakon njezine smrti.

Prva grupa formirala se 1904. godine. Odobrio ju je i potvrdio kard. Richelmy, nadbiskup Torina. Tek ustanovljeno društvo proširilo se vrlo brzo u Italiji, Francuskoj, Belgiji, Austriji, Njemačkoj, Švicarskoj i u Americi. Sv. Otac Pio X. blagoslovio je udrugu 22. siječnja 1909. te je htio biti upisan u nju. Slijedili su ga kardinali, biskupi, svećenici, redovnici te brojni laici razne dobi i položaja. Godine 1970. udruga dostiže broj od 260.000 članova, a zadnji pape posebno podcrtavaju u svojim enciklikama i poslanicama potrebu molitve i žrtve za što plodniji

apostolat. Pa tako Sv. Otac Pio XI. u svojoj enciklici „Miserentissimus Redemptor“ od 8. svibnja 1928. govori: „*Divno je vidjeti sve veći broj vjernika obaju spolova, potaknutih sve većim žarom, po nadahnuću Duha Svetoga, kako se trude nadoknaditi za bezbrojne uvrede koje se zadaju Božanskom Srcu Isusovu te se ne ustručavaju prinositi kao žive žrtve Kristove*.“

Posebna je svrha društva ljubiti Srce Isusovo i posve mu se prikazati te živjeti u zajedništvu s Kćerima Srca Isusova. Nadalje, posvetiti se interesima sv. Crkve, svećeništva i spasenju duša: žrtvovati se Gospodinu po Prečistom Srcu Marijinu, za stalnu zadovoljštinu oskvrnuća koja se zadaju Presvetom Srcu Isusovu u Euharistiji.

Bl. M. Marija od Isusa napisala je: „*Gospodin traži bezgraničnu ljubav, koja se sastoji od mnoštva malih žrtava*.“ (Pismo 24. veljače 1868.) „*Žrtva, žrtva; no žrtva koja proizlazi iz velikodušnog srca, bezgraničnog srca, za nepokolebljivu vjeru i pouzdanje*.“ (Pismo 1. kolovoza 1874.) Taj i takav duh žrtve očituje se posebno u savršenom vršenju volje Božje: „*Evo dolazim vršiti volju Tvoju*.“ Samo tako, sjedinjeni s voljom Božjom, članovi društva crpe snagu da mognu vjerno vršiti svoju dužnost, u staležu u kojem se nalaze te da pomognu u širenju i strujanju molitve te odricanju u svijetu, po kojima živi svaki apostolat.

Uvjeti za pristup u Društvo

Da bi netko bio primljen među duše žrtve i uživao dobra njima dana treba:

1. Izvršiti čin posvećenja nakon što dobije dopuštenje svoga ispovjednika i čvrsto odluči da će do kraja ustrajati u duhu duše žrtve.
2. Biti upisan u imenik Duša žrtava koji se nalazi u svakoj crkvi Kćeri Srca Isusova, a smješten je u blizini Svetohraništa te tako označuje skrovitost života duša sjedinjenih sa Srcem Isusovim koje se neprestano žrtvuje na oltaru.
3. Diplomu Posvećenja mora potpisati Majka Glavarica Samostana u mjestu gdje se duša posvetila.

Preporuča se posvećenim dušama udruženicama, da svakodnevno mole bar jedanput Sedam Riječi Isusovih na križu te se tako na osobit način sjedine s Kćerima Srca Isusova i sa žrtvom Krvi i Vode, koja je potekla iz rane Probodenog Srca Isusova.

Duhovne koristi od pristupanja ovom Udruženju

Svi članovi koji ispune tražene uvjete dobivaju posebnu naklonost Srca Isusova te imaju udio u svim molitvama, dobrim djelima i zaslugama dobivenim u

Družbi Kćeri Srca Isusova. Svi članovi dobivaju potpuni oprost:

1) Na dan upisa
2) Na blagdan Srca Isusova
3) Na blagdan Prečistog Srca Marijina
4) Na dan Bezgrešnog Začeća BDM

Čin prinosa

Ecce venio! Evo me, dolazim. Evo me dobri i premilosrdni Isuse, Božanski Jagnje, koji se bez prestanka žrtvuješ na našim oltarima za spas svijeta. Želim se s Tobom sjediniti, s Tobom trpjeti i žrtvovati se kao Ti, sjedinjen s Kćerima Srca Isusova. Prinosim Ti stoga muke, gorčine, poniženja i križeve kojima me je obasula Tvoja Providnost. Prinosim Ti ih na nakane na koje samo sebe prinosi i žrtvuje Presveto Srce tvoje. O, da bi moja neznatna žrtva pala poput blagoslova na sv. Crkvu, svećenike, moju domovinu i moju braću grešnike! Dostoj se primiti je po rukama Blažene Djevice Marije, naše Posrednice, zajedno sa žrtvama njezina Neokaljanog Srca. Amen

Sedam Posljednjih Isusovih Riječi na Križu

1. Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!
2. Još danas ćeš sa mnom biti u Raju.
3. Ženo, evo ti sina. Ivane, evo ti Majke!
4. Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
5. Žedan sam.
6. Svršeno je.
7. Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.

Tumačenje

Kako moliti Sedam riječi Isusovih na križu i Prikazanje Predragocjene Krvi.

Za dobrobit duša Sedam Riječi Isusovih na križu mole se s dubokim poštovanjem i u duhu naknade. Treba probuditi u duši ista čuvstva koja je osjećalo Presveto Srce Isusovo u trenutku kada su umiruća usta Spasiteljeva izgovarala zadnje riječi, a predragocjena Krv tekući iz rana, dovršavala djelo otkupljenja.

Zatim izgovaraj te Božanske Riječi, kao žrtvu sjedinjenja s Isusom i s potpunim predanjem samoga sebe, moleći najusrdnije da se ove riječi zaista obistine, jer riječi Gospodina našega Isusa Krista čine ono što znače.

Stoga, izgovaraj ih i moli, ali ne samo za sebe, već za sve duše. Po mogućnosti ponovi sedam puta dnevno žrtvu presvete Krvi koju je Isus prolio u sedam

navrata: kod obrezanja, u smrtnoj borbi na Maslinskoj gori, kod bičevanja, kod krunjenja trnovom krunom, na križnom putu, kod pribijanja na križ i kod probadanja Srca Isusova kopljem.

Dragocjeno prikazanje

Vječni Oče, primi kao žrtvu pomirnicu za potrebe sv. Crkve i u naknadu za ljudske grijehe, predragocjenu krv i vodu, što je potekla iz rane Božanskoga Srca Isusova i budi nam milosrdan. Amen.
Osobe koje svojevoljno i iz ljubavi prema Isusu prihvate biti duše žrtve, molit će svako jutro čin prinosa Ecce venio!, pobožno izgovoriti Sedam riječi koje je Isus izgovorio na križu, raditi savjesno i s ljubavlju svoje poslove te širiti pobožnost prema Srcu Isusovu.

Povijest himne počasne straže

U proljeće 1864. godine, Marija Deluil- Martiny, u dobi od 22 godine, već je nekoliko mjeseci bila upisana u Počasnu stražu. Sestra utemeljiteljica u Samostanu Pohoda Marijina, u Bourg-en-Bresse dodijelila joj je službeni naziv Prve revniteljice Počasne straže. Mala Marija, kako ju nazivaju, tada je tek postigla da Počasna straža bude ustanovljena u Saint-Giniezu, u župi gdje su njezini roditelji imali vikendicu. Dok je pripremala susret prvog petka u mjesecu, tražila je neku pučku pjesmu koju bi pjevali svi vjernici. Za vrijeme ručka, Marija shvaća da ju neće pronaći ni u jednoj pjesmarici. Ustaje od stola, odlazi u svoj ured i u jednom dahu piše strofe pjesme koja će odmah postati Himnom Počasne straže:

Neka čitava zemlja
tvori Počasnu stražu!
Neka pjeva
pobjedonosno:
Slava, ljubav, Presvetom Srcu!

Što se tiče kantika, pismo s. Mariji od Presvetog Srca otkriva nam kriterije naše mlade stanovnice Marseillesa: „*Još uvijek nastojim skladati pučke pjesme. To je način na koji čitav svijet pjeva i tada vlada živahnost. Stoga su potrebne široko poznate i jednostavne melodije*.“ Tako će Marija Deluil-Martiny skladati Prisegu Počasne straže ili Ponizne Počasne

straže. Zajedno s drugim glazbenicima, kao npr. s kanonikom Richardom, skladati će i druge pjesme. Lira Počasne straže, zbirka pjesama, litanija i moteta u čast Presvetog Srca, objavljena je u rujnu 1873. Note himne Počasne straže preuzete su sa službene stranice Počasne straže u svetištu Paray le Monial.

Himna Počasne straže

Hitro amo, o *stražari*,
Nek veselje nosi vas:
Srce, od kog raj se žari,
Otvara vam Isus spas.

Pripjev:

O da cio svijet bi bio
Vjernom Stražom Počasnom
Da se glase u sve čase
Hvale Srcu Presvetom.

Višnja ljubav teče na nas
S onog boka ranjenog,
Isus duše kiti danas
Silnim blagom Srca svog.

Srce Krista, milje samo,
Za te živjet nama daj
Daj, da Tebe upoznamo,
Sveđ nam kraljuj, sveđ nam sjaj!

Srce, vrelo svih života,
Škrinjo sviju svetinja,
Daj da tvoja tek ljepota
Svu nam dušu napunja.

Srce sveto, crkvo sjajna,
Šatore Svemogućeg,
Spasi svijet od grijeha vajna
I od bezdna gorućeg.

Vječnih goro željo živa,
Mnogom ti si rug i stid,
Ljubav tvoja milostiva
Nemarnim nek vrati vid.

Ostavljen u tajni bijeloj
Vrijeđan svakom pogrdom,
Tražiš svud po zemlji cijeloj
Tješitelja Srcu svom.

Vjerna straža, tvoja četa,
Ljubav svoju postavlja
Poput štita protiv svijeta,
Koji tebe zlostavlja.

Primi nas, o Spase mio,
Blagoslov nam daj svoj,
Srce tvoje naš je dio
I čeznuće straži svoj.

Srce slasti kora svetih,
Štiti nas u zao dan,
Daj nam s tobom živjet, mrijeti,
Budi nama vječni stan.

III. Molitve

Sveta Misa za blagdan bl. Marije od Isusa

Ulazna pjesma

Svojim životom, potpuno posvećenim Bogu, blažena Marija zavrijedila je čuti poziv:
Dođi, zaručnice Kristova,
Primi zauvijek vijenac
koji ti je Gospodin pripravio.

Zborna

Bože, koji si blaženu Mariju obdario osobitom ljubavlju prema Srcu lsusovu za zadovoljštinu za grijehe svijeta, po njezinu zagovoru obnovi naše srce i naš duh, da bez prestanka crpimo darove tvoje milosti iz tog izvora spasenja. Po Gospodinu.

1. Čitanje

Braćo! Sagibam svoja koljena pred Ocem od koga svako očinstvo u nebesima i na zemlji ima ime. Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u svojoj snazi po njegovu Duhu u unutarnjega čovjeka, da Krist stanuje u vašim srcima po vjeri; da u ljubavi uvriježeni i utemeljeni budete sposobni shvatiti zajedno sa svim svetima koja je tu širina, duljina, visina i dubina te da upoznate ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga.
Riječ Gospodnja.

Otpjevni
Gospodin je pastir moj,
Ni u čem ja ne oskudijevam!

Gospodin je pastir moj:
ni u čem ja ne oskudijevam;
na poljanama zelenim
on mi daje odmora.

Na vrutke me tihane vodi
I krijepi dušu moju.
Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega.

Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni.

Trpezu preda mnom prostireš
na oči dušmanima mojim.
Uljem mi glavu mažeš,
čaša se moja prelijeva.

Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga.
U Gospodnjem ću Domu prebivati kroz dane mnoge.

Aleluja **Iv,15,16**
Aleluja! Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas, govori Gospodin:
I postavih vas da idete i rod donosite, i rod vaš da ostane. Aleluja!

U korizmi:
Redak prije Evanđelja **Iv 15,16**

Slava tebi, Kriste, Kralju, slave vječite.
Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas,
govori Gospodin: i postavih vas da idete i rod donosite, i rod vaš da ostane.
Slava tebi, Kriste, Kralju, slave vječite.

Evanđelje
Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu **Iv 15,9-17**

U ono vrijeme Reče Isus svojim učenicima:
Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi.
Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj.
To sam Vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna.
Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!
Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.
Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga.

Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime.
Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.
Riječ Gospodnja.

Prošnje

Proslavimo Krista koji je pohvalio one što izabiru djevičanstvo radi kraljevstva nebeskoga i s pouzdanjem mu se obratimo:
Isuse, kralju djevica, usliši nas!

Kriste, ti si Crkvu učinio sebi čistom Zaručnicom: učini da bude neokaljana i sveta.
Isuse, kralju djevica, usliši nas!

Kriste, tebi svete djevice idu u susret sa zapaljenim svjetiljkama: ne dopusti da ikada ponestane ulja vjernosti u svjetiljkama odanih ti službenica.
Isuse, kralju djevica, usliši nas.

Gospodine, Crkva djevica vjeru je u tebe uvijek sačuvala čistom i cjelovitom: Daj svim kršćanima da sačuvaju čistu i cjelovitu vjeru.
lsuse, kralju djevica, usliši nas.

Tvojom se dobrotom tvoj narod raduje o blagdanu djevice bl. Marije od lsusa: daj da bude uvijek radostan i s njezina zagovora.
Isuse, kralju djevica, usliši nas.

Ti si na svadbenu gozbu primio svete djevice:
daj propusti u nebesku svadbenu dvoranu i naše drage pokojnike.
Isuse, kralju djevica, usliši nas!

Dvije molitve bl. Mariji od Isusa

Molitva bl. Mariji od Isusa

O Bože, Oče milosrđa
U svom Duhu svetosti,
Ti si prosvijetlio blaženu Mariju od Isusa,
Dao si joj da promiče na zemlji
Neumorno živo sudjelovanje
Vjernika u proslavi
Otajstva Euharistije

Sad, dok je u Tvojoj prisutnosti,
Daj nam, njezinim sudjelovanjem
Sjediniti u jedinstvenu žrtvu Kristovu
Žrtvu nas samih
Da bismo sudjelovali svjesno,
Pobožno i djelatno u liturgiji svete Mise.

Daj nam također
Posredovanjem blažene Marije od Isusa
Posebnu milost
Koju Te molimo s vjerom i ljubavlju.
Po Isusu Kristu, Gospodinu našem.
Amen.

Oče naš.... Zdravo Marijo... Slava ocu...

Molitva za proglašenje svetom blažene Majke Marije od isusa Deluil-Martiny

O Isuse, vječni Svećeniče, u ime svoje Krvi prolivene na kalvariji, u ime suza Marije, Majke boli, štiti našeg Svetog Oca Papu, izlij milost na duše svojih svećenika, osujeti napore sekti i daj da sveta Crkva bude pobjednica nad svim svojim neprijateljima.
Za ovu je nakanu blažena majka Marija od Isusa, nakon što se žrtvovala tijekom života, prolila svoju krv, kao žrtva jednog anarhista.
Srce Isusovo, po zagovoru blažene majke Marije od Isusa, daj nam nasljedovati njezin život potpunog predanja i vjernosti tvojoj ljubavi, kao i milost, ako je to na Tvoju veću slavu i na spasenje našim dušama. Amen.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Presveto Srce Isusovo,
Dođi Kraljevstvo Tvoje!

Devetnica bl. Mariji od Isusa

Devetnica u čast blažene Marije od Isusa Deluil Martiny, u povodu njenog spomendana, moli se od 18. do 26. veljače tijekom devet dana, a može se moliti i tijekom cijele godine. Ako je moguće na spomendan blažene Marije od Isusa, 27. veljače, prisustvujte svetoj misi.
Devetnicu ćete obaviti tako što ćete nakon donjih molitvi izmoliti litanije bl. Mariji od Isusa Deluil Martiny.

Molitve

Blažena Marijo od Isusa, koja si od svoje mladosti bila privučena ljubavlju prema Kristu i Njegovom Srcu, u osamljenosti Njegovih svetohraništa; daj da i mi uzmognemo osjetiti tako veliku ljubav prema Isusu i Njegovom Presvetom Srcu, kako bismo Mu se klanjali i služili Mu, u Presvetoj Euharistiji.
Slava Ocu…

Blažena Marijo od Isusa, koja si se iz ljubavi prema Božanskom Zaručniku žrtvovala u traganju za dušama spremnima ostaviti sve kako bi Mu se klanjale u Oltarsku Sakramentu i prikazivale se Ocu kao male hostije, u svećeničkom činu, za otkupljenje čovječanstva; daj da i mi uzmognemo napustiti

mentalitet svijeta, kako bismo Mu se klanjali i služili Mu iskrenim srcem, kako bismo Mu se prikazivali kao čist i Njemu ugodan prinos.
Slava Ocu…

Blažena Marijo od Isusa, koja si da bi bila slična Kristu i to Kristu raspetomu, bila ubijena iz mržnje prema vjeri te si opraštajući ubojici prikazala svoj život za djelo koje si utemeljila; daj nam svoju ljubav prema Svetoj Crkvi i udijeli nam milost koju molimo Gospodina, tvojim zaslugama i tvojim zagovorom.
Slava Ocu…

Litanije bl. Mariji od Isusa

Gospodine, smiluj se — Gospodine, smiluj se
Kriste smiluj se — Kriste smiluj se
Gospodine, smiluj se — Gospodine, smiluj se
Sveta Marijo, Majko Isusa Velikog i vječnog Svećenika — moli za nas
Sveta Marijo, združena s Božanskom Žrtvom — moli za nas
Sveti Mihaele, branitelju naroda Božjeg — moli za nas
Sveti Josipe, zaštitniče Svete Crkve — moli za nas
Blažena Marijo od Isusa — moli za nas
Blažena Marijo, cvijetu milosti — moli za nas
Blažena Marijo, ljiljane čistoće — moli za nas
Blažena Marijo, primjeru djevičanstva — moli za nas
Blažena Marijo, posudo ljubavi — moli za nas
Blažena Marijo, ogledalo poslušnosti — moli za nas
Blažena Marijo, zaljubljena u Presvetu Euharistiju — moli za nas
Blažena Marijo, tješiteljice Kristovog Srca — moli za nas
Blažena Marijo, izabrana kćeri Blažene Djevice Marije — moli za nas
Blažena Marijo, gorljiva u apostolskom žaru — moli za nas
Blažena Marijo, suradnice Kristovog kraljevstva — moli za nas
Blažena Marijo, promicateljice

Počasne straže — moli za nas
Blažena Marijo, utemeljiteljice Kćeri
Srca Isusova — moli za nas
Blažena Marijo, malena hostijo
žrtvovana na oltaru — moli za nas
Blažena Marijo, ljubiteljice
siromašnog i raspetog Krista — moli za nas
Blažena Marijo, mučenice za vjeru — moli za nas
Blažena Marijo, prinesena kao žrtva
za posvećenje svećenika — moli za nas
Blažena Marijo, žrtvo ljubavi — moli za nas
za djelo i za dobro Svete Crkve
Jaganjče Božji, koji oduzimaš — oprosti nam
grijehe svijeta, — Gospodine.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš — usliši nas
grijehe svijeta, — Gospodine.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš — smiluj nam se.
grijehe svijeta,

S. *Dala si svoje srce Kristu, mudra djevice*.
N. *Sad živiš s Njim, u općinstvu svetih*.

Pomolimo se
Daruj nam, Gospodine Bože naš, plamen ljubavi koji je nadahnjivao blaženu Mariju od Isusa, vjernu zaručnicu Tvoga Sina, koja je čuvajući blago Njegovog Srca, okupila oko oltara jednu obitelj Tebi posvećenih djevica. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Kazalo:

Dans cette maison
est née le 28 MAI 1841
Marie DELUIL-MARTINY
En religion : Marie de Jésus
Fondatrice de la congrégation
des filles du cœur de Jésus
décédée au Monastère de la
Servianne à Marseille
le 27 février 1884
Assassinée en haine de la Foi
Béatifiée par
le Pape Jean-Paul II
le 22 octobre 1989

Spomen ploča na rodnoj kući bl. Marije od Isusa u kvartu La Canebiére Marseille

Naša Gospa od Presvetog Srca Isusova